

ikke forandrer Bestemmelserne om Marinens Læger med det samme; thi saa vidt jeg ved, have Overlæger Kaptajnsrang og Korpslæger Premierløjtnantsrang. Nu vil det dog være en Urimelighed, naar fremtidig Skibslæger og Hærens Læger skulle virke sammen, at de, som hidtil have været stillede ens, fremdeles faa en helt forandret Stilling overfor hinanden, idet nogle, uden at der egentlig er nogen Grund til det, faa en højere Charge, og derfor blive dem overordnede, som de tidligere vare sidestillede med. Nu vil jeg ikke gaa saa vidt, som det ærede Medlem for København (Rambusch) før antydede, at man kunde vente med hele denne Sag, indtil Forsvarskommissionen havde endt sit Arbejde. Jeg tror tværtimod, det vil være rimeligt at foretage Forandringen nu, og hvad Forsvarskommissionen angaar, forekommer den mig efterhaanden at tilhøre den mere mytiske Tidsalder, saa at man ikke kan vide noget om, hvorvidt den overhovedet nogen Sinde faar en Ende.

Jeg mener altsaa, at man bør indføre saadanne Ændringer i Lovforslaget, at det mere kommer til at svare til sin Hensigt, og at Titelen ikke bliver misvisende, men netop tager det med, som det gælder om at faa med, eller med andre Ord, at man bør kodificere alle de Bestemmelser, som man mener at maatte have om Overlæger og Korpslæger ved Hæren.

Carstensen: Det er kun en betinget Tak, jeg kan bringe den højtærede Minister for hans Svar paa mine Udtalelser. Naar der ikke har været Grund til at udsætte den Foranstaltning, som her bringes i Forslag, ved jeg ikke, hvorfor der skulde være nogen Grund til at udsætte den for Marinens Vedkommende, eftersom det faktisk viser sig, at der indtræder et skævt Forhold. Læger i Flaaden, der have mange Aars større Anciennitet end Læger i Hæren, komme — som jeg har udtalt — til at rangere under disse, naar de arbejde i Fællesskab, det være sig paa Sessioner eller paa Garnisons Sygehus, og ved andre Lejligheder. Jeg vil derfor meget inderligt ønske, at den højtærede Minister vil være tilbøjelig til snarest muligt at indbringe et Forslag, hvorved denne urimelige Forskel i Rangforholdet mellem de to Lægekorpser bliver udjævnet.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Jeg skal dertil sige, at Nødvendig-

heden for dette Forslag bestaar i, hvad jeg anførte sidst, Vanskeligheden ved at faa udnævnt Stabslæger. Den Nødvendighed, der er for at ændre ogsaa Bestemmelserne angaaende Marinens Korpslæger, ligger kun i Rangforordningen, og derfor har jeg ment, at det kunde vente det Aarstid, der overhovedet kan være Tale om at vente. Men har Rigsdagen en anden Mening og mener, at det er noget, som absolut maa rettes straks, saa er der for min Skyld ikke noget i Vejen; jeg kan meget godt komme med Forslag i saa Henseende.

Det ærede Medlem for 1ste Kreds (Brandes), der havde Ordet, indvendte adskilligt mod Formen af Lovforslaget. Formen er saaledes, at den dækker Indholdet, men jeg skal gerne erkende, at man selvfølgelig godt kunde give Forslaget en anden Form, og det vil jeg heller ikke have noget imod. Blot jeg faar Bestemmelsen, lægger jeg ikke saa stærk Vægt paa Formen i det hele taget, saa det skal jeg saamænd ikke disputere med det ærede Medlem om. Jeg tror, at Formen her dækker, hvad den skal dække, og jeg tror, at naar jeg faar denne Lov, som den lyder, ere vi ude over Vanskelighederne, og det er for mig det væsentligste.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Carstensen: Da der fra et Par Sider har vist sig Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at fremme Forslaget netop i den Form, hvori det nu er affattet, skal jeg tillade mig at henstille til det høje Ting, at Sagen henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden videre Forhandling og uden Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt.

Dagsordenen for det næste Møde, som afholdes Tirsdagen den 29. Januar, Kl. 1 $\frac{1}{2}$, vil være: